

[Waldorff]

skabsbeskatningen. Det synes vi er vigtigt og rigtigt, og det er efter min opfattelse et udmærket arbejde, man har gjort.

Det kan være meget vanskeligt – og er det også for undertegnede – at overskue, hvordan de intentioner, der ligger i beslutningsforslaget, skal omsættes til lovtekst, altså hvordan dette udmøntes, og hvordan man fjerner modsigelser og sådan noget i forslaget. Det anser vi ærlig talt heller ikke for de mindre partiers opgave. Det er tværtimod deres opgave at lave beslutningsforslag, som kan føre til en diskussion af intentionerne.

Vi vil godt sige, at vi er enige i en række af de principper, som ligger i DKPs forslag. Et højt personfradrag, 40.000 kr., forekommer os en udmærket idé og tilsvarende en afskaffelse af de ligningsmæssige fradrag. Vi kan tilslutte os princippet om en skærpet progression, at formueværdier skal opføres som skattepligtig indkomst med en bestemt procent, at der skal navn på værdipapirer, at der skal ske en begrænsning af afskrivningerne på bygninger og driftsmidler, at man skal ophæve lovene om investeringsfonds, etableringskonti osv. osv., at der skal ske en forhøjelse af aktieselskabsbeskatningen, og at forskellige andre former for selskaber skal indtages under aktieselskabsbeskatningen.

En enkelt ting vil jeg lige tage op. Da vi behandlede VS' fondsforslag, slog bl. a. hr. Kaj Hansen på, at man burde lukke for alle disse fonds. Det gør DKPs forslag ikke; tværtimod indsnævrer man det til at dreje sig om erhvervs- og finansieringsprægede fonds. Men der er andre end dem. Der er helt passive fonds, som simpelt hen ligger inde med meget store aktie- og obligationsbeholdninger, og som ikke kan siges at være hverken erhvervs- eller finansieringsprægede. Det er slet og ret passiv kapital, som de enkelte formuestiftere kan profitere af. De er altså ikke omfattet af forslaget og heller ikke de almenvelgørende, eller hvad de hedder, fonds, men det er selvfølgelig detaljer.

Jeg vil godt nævne andre problemer, vi ser i forslaget.

For det første er det lidt uforståeligt, hvorfor der skal gå en periode på 10–15 år, som der står i bemærkningerne til punkt 1, inden man kan afskaffe de ligningsmæssige fradrag. De ligningsmæssige fradrag er en del af hele det uretfærdige skattesystem, som eksisterer. Og at det har bestået i lang tid, er i

hvert fald et dårligt argument for at lade det fortsætte i en periode på 10–15 år.

Et andet problem vedrører aftrapningen af lejeværdi og fradragsret for renteudgifter og ejendomsskatter, som DKP også foreslår skal ske over 10–15 år. Dertil har vi to bemærkninger.

For det første er perioden på 10–15 år ikke i forslaget begrundet med noget som helst, og det er en ret traditionel idé, man dér har om, at det nok skal vare op imod 15 år. Det mener vi er ubegrundet. Hvis man tog udgangspunkt i f. eks. lønstigningerne og det tempo, de foregår i, så kunne man komme ned på en væsentlig kortere periode. Vi har i vores eget forslag til ændring af ejerboligbeskatningen regnet med 6–8 år.

Med hensyn til den anden side af det, som handler om lejeværdibegrebet, som skal aftrappes i takt med, at man fjerner fradragsretten for renteudgifter og ejendomsskatter, ville vi foreslå, som det også er beskrevet i vores forslag, at lejeværdibeskatningen ophører øjeblikkelig. Det er ud fra den opfattelse, at den nettokapitalydelse, som man betaler for sit hus, og som vi foreslår skal vokse i takt med lønudviklingen, vil sikre, at lejeværdibeskatningen i praksis opretholdes for de parcelhusejere, som har underskud på egen ejendom, men at den bortfalder for dem, som ikke har det. Dette er socialt yderst velbegrundet, eftersom det især er pensionister og andre lavindkomstgrupper, som overhovedet har et overskud og derfor bliver beskattet af en temmelig fiktiv lejeværdi.

Endelig vil jeg som den sidste ting sige, at det forekommer mig uforståeligt, at man ikke har taget de kommunale skatter med i dette forslag. Det er selvfølgelig fuldstændig urimeligt. Beskatningen er forskellig i de enkelte kommuner, og det har i meget høj grad at gøre med, hvilke opgaver kommunerne har, eller hvilke de vælger at påtage sig, at f. eks. Frederiksberg som en af de rigeste kommuner vælger ikke at foretage udbygning af daginstitutioner, mens andre må gøre det, f. eks. København. Dér mener vi at man bør fastholde et forslag om en enhedsskat, som også løser det problem, at kommuneskatterne er proportionale og ikke progressive.

**Kaj Hansen (DKP):**